

tilsikres retten til arbejde og til frit beskæftigelsesvalg". Frankrig foreslog, at bestemmelsen blev sløjft, men mødte megen modstand, og den blev vedtaget med 72 stemmer for, ingen imod. Frankrig afstod.

Andet afsnit af artiklen, der hovedsagelig bygger på et af Sovjetunionen fremsat forslag, fremhæver, at en anden forudsætning for social udvikling er, at alle samfundets medlemmer deltager i produktivt og samfundsnyttigt arbejde, og at der — i overensstemmelse med menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder samt principperne om retfærdighed og ejendoms sociale funktion — etableres former for ejendomsret til jord og produktionsmidler, som udelukker enhver form for udbytning af mennesket, sikrer alle lige ret til ejendom og skaber forudsætninger, der kan føre til virkelig lighed mellem mennesker.

Det sovjetiske forslag blev vedtaget med 55 stemmer for, 4 imod (Australien, Nederlandene, New Zealand, USA), medens 29 afstod (herunder de øvrige vestlige lande inklusive de nordiske lande samt bl. a. Israel og Jamaica). Teksten indeholdt efter de nordiske repræsentanters opfattelse for mange usikre og udefinerede udtryk.

Artikel 7, der bl. a. udtaler sig om nationalindkomsten, bygger på et fransk forslag, der blev modificeret gennem vedtagelsen af ikke mindre end 5 ændringsforslag.

Første afsnit fastslår, at den hastige forøgelse af nationalindkomst og velstand og den rimelige fordeling deraf mellem alle medlemmer af samfundet er af afgørende betydning for ethvert socialt fremskridt og bør derfor stå forrest i enhver stats og regerings overvejelser. Den sidste linje, der blev indføjet på forslag af Ukraine, blev vedtaget med stemmefordelingen 80 for og 1 imod, medens 19 afstod (herunder de nordiske lande).

Andet afsnit af artiklen understreger, at en forbedring af udviklingslandenes stilling i international handel, bl. a. gennem opnåelse af gunstige handelsbetingelser og retfærdige og lønnende priser på deres produkter, er nødvendig for at muliggøre en udvidelse af nationalindkomsten og for at fremme den sociale udvikling. Hele artiklen blev vedtaget enstemmigt.

Artikel 8 anerkender regeringernes ledende

rolle og endelige ansvar for at sikre sociale fremskridt og befolkningens velfærd. Et italiensk forslag om i en tilføjelse at understrege egnsudviklingstanken blev vedtaget med stemmefordelingen 42-18-29. Hele artiklen blev vedtaget enstemmigt.

Artikel 9 er opstået ved en sammenlægning af to artikler om det internationale samfunds forpligtelser over for den sociale udvikling.

I første afsnit, som er identisk med det oprindelige udkasts artikel 9 og blev vedtaget uden særlig diskussion, udtales det, at „sociale fremskridt og social udvikling er et fællesanliggende for det internationale samfund, som ved samlet international handling bør supplere nationale bestræbelser på at hæve levestandarden.“

Andet afsnit af artiklen blev til på forslag af Ceylon. Det hedder i dette afsnit, at sociale fremskridt og økonomisk vækst kræver anerkendelse af alle nationers fælles interesse i, at udforskningen, bevarelsen og brugen af områder såsom det ydre rum og de dele af havbunden og dens undergrund, som ligger uden for de territoriale grænser, finder sted udelukkende i fredeligt øjemed. Der var i udvalget nogen tilbageholdenhed over for at skride til vedtagelse af et princip om nationernes fælles interesse i en fredelig udnyttelse i betragtning af, at dette princip var til behandling i andre FN-organer, men i sidste instans blev der opnået enighed om ovennævnte formulering blandt hovedparten af delegationerne. Artiklen blev vedtaget med 94 stemmer for og ingen imod, medens 7 (bl. a. USA, Nederlandene og New Zealand) afstod. På Tanzanias foranledning vedtoges det med 76 stemmer for og ingen imod, medens 24 (herunder de nordiske lande) afstod, at indsætte ordet „udelukkende“ til nærmere at kvalificere udtrykket „fredeligt øjemed“. Den svenske delegerede afgav på de nordiske landes vegne en stemmeforklaring, hvor det understregedes, at tilslutningen til artiklen ikke præjudicerede de nordiske landes holdning til spørgsmålet, når det kom til behandling i de øvrige FN-organer.

IV. Rekommandationen.

3. udvalg indstillede den 12. november 1968. behandlingen af deklARATIONEN om sociale fremskridt og udvikling med at ved-